

"Bányászlap"

EGYESÜLT DÉL-KELET EURÓPA

A New York Times október 4, 5, 6 és 7-iki számaiban Will Lissner cikkeket közölt a dél-kelet európai emigrációról. Ismertette azoknak célkitűzéseit és magukat a politikusokat is be-

mutatta, akik ebben az országban a Free Európa védelme illetőleg támogatása mellett igyekeznek hazájuknak a kommunisták uralma alól való felszabadításában segédkezni.

A cikkhez Dr. Borsody István, a washingtoni magyar követség volt tanácsosa, jelenleg a Pennsylvania College for Woman történelem tanára egy teljes hasábon szól hozzá a New York Times október 15-iki számában.

Rámutatott, hogy Mr. Lissner cikkeiből a politikusokkal való beszélgetésekből hiányzott valami, ami pedig — szerinte — a kibontakozásnál feltétlenül kellene, hogy szerepet játszon: a dél-kelet európai országok szövetségbe tömörítésének kérdése.

Dr. Borsody elmondta, hogy a terv nem új, ahány nemzet él azon a tájon, annyinak államférfiai foglalkoztak a szövetség tervével — de kivitelre nem kerülhetett sor — a túlzott nemzetiségi gyűlölködések miatt.

Az utóbbi évtizedek szörnyűségei azonban talán most már rádőbbsentették a dél-kelet európai népeket arra, hogy — létezésüknek egyetlen lehetősége maradjon: szövetségbe tömörülni, ha csak nem akarnak megsemmisülni. Vagy a panslavizmus vagy a germanizmus falja fel őket.

Dr. Borsody István figyelemreméltó értekezése súlyos igazságokat tartalmaz és nagyon jó lenne, ha azok a politikusok, akik itt most Dél-Kelet Európa jövőjéről szövik álmaikat — foglalkoznának a dél-kelet európai szövetsége gondolatával és terveket készítenének arra, hogy ha eljön a szabadulás ideje: megkezdhetnék a szövetség építését. Mert való Dr. Borsodynak az az állítása, hogy a dél-kelet-európai nemzetek két malomkö között őrlődve — a panslavizmus és germanizmus — csak összefogva maradhatnak fenn.

